

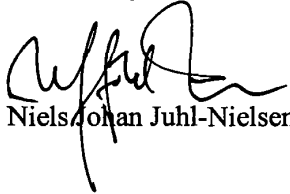
Forsvarsudvalget (2. samling)
FOU alm. del - Bilag 110
Offentligt

Niels Johan Juhl-Nielsen
njohan@112.dk
Den 16. august 2005.

Til Forsvarsudvalgets medlemmer

Som orientering for udvalgets medlemmer vedlægges artikler fra august-udgaven af tidsskrifterne "Brandvæsen" og "Brand og Ambulance".

Med venlig hilsen

Niels Johan Juhl-Nielsen

Regeringens nye beredskabspolitik:

Kan man ikke stave til "kommune"?

Ros til regeringen for at formulere sig i sammenhæng, men ...

Af beredskabsforsker Niels Johan Juhl-Nielsen

Niels Johan Juhl-Nielsen ses her til de regeringsalternativer, der er behøvet i 2005.

Tidligere lå beredskabet lidt billedligt talt i læ af Muren. Man vidste, hvorfra fjenden kom, og man troede, at man vidste, hvem han var, og hvilken styrke han havde. Men med Murens fald i 1989, 11. september, 11. marts og nu senest terrorhandlingerne i London er der behov for en selvstændig politik på beredskabsområdet.

Allerede i Den nationale Sårbarhedsudredning (januar 2004) lød anbefaling nr. 1, at Danmark skal have en politik på sikkerheds- og beredskabsområdet.

Nu kom den så i juni 2005 sammen med Regeringens redegørelse om beredskabet. Fra en faglig vinkel vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til dette skelsættende initiativ. Jeg vil forholde mig til det beredskabsmæssige "set-up" med problematik, begreber og perspektiver, når man selvstændiggør et samfundsområde og formulerer en politik.

"Regeringen ønsker et robust og sikkert samfund med et velfungerende beredskab". Det er vel som at gå med

livrem og seler. "Vi har et velfungerende beredskab" og "Danmark er i dag et sikkert land" konstaterer man. Men samtidig vil man "reducere sårbarheden og øge robustheden" og det fremgår så, at det skyldes det nye trussels- og risikobillede, som stiller krav om et øget (?) helhedssyn. Og når regeringen bruger udtrykket "helhedssyn", så er det i en særlig betydning. For herved forstår man, at katastrofen "vil berøre store dele af samfundet"!

Vi har noget at forsvare! Det danske samfund har i lighed med andre samfund i vor kulturkreds udviklet sig gennem sociale og erhvervsmæssige kampe og begivenheder frem til det nuværende stade, som sætter et niveau for samfundsorganisation og menneskelig udvikling. Deltagelse i det internationale samfund har understøttet denne udvikling.

Der er fortsat vigtige samfundsmæssige udfordringer, der presser sig på – ingen nævnt, ingen glemt – men grundlæggende er mennesket sat relativt frit til at tage udfordringen op i et samarbejde

nationalt og internationalt. Menneskerettighederne, demokratiet, den personlige frihed mv. er resultatet af en lang historisk udvikling. Det er det grundlag, det dybest set handler om, når vi taler om, at beredskabet skal tage vare på liv, miljø og værdier.

Under den kolde krig blev samfundets beredskab organiseret med fokus på den ydre fjende. Siden er fokus blevet lagt på katastrofer, og spørgsmålet er så, hvordan beredskabet kan understøtte samfundets sammenhængskraft. En samfundsnedbrydende modstander vil det politiske demokrati til livs og fylder naturligvis meget i det samlede beredskab i dag. Beredskab bliver således ikke kun et spørgsmål om robust infrastruktur, inkl. et sammenhængende beredskab. Det handler også om samfundets og befolkningens selvhjælpsevne og hele mentale beredskab. Det handler om at livet, samfundet, myndighederne og den enkelte kan blive beskyttet og komme videre med respekten og den indbyggede læren efter de hændelser, der evt. sker. Så hvordan kan vi øge modstandskraften

samtidig med, at vi videreudvikler det politiske demokrati og udvikler samfundet, nationalt og internationalt? Den del af beredskabspolitikken er ikke med i regeringens politik. Vær beredt!

Risikobillede og sårbarheder

Danmark er et privilegeret samfund. Risici og sårbarheder er relative, set internationalt. Globaliseringen har medført, at vi må bekymre os om "udviklingen", men bevirker også, at vi i højere grad bliver konfronteret med vores egen andel i de eksisterende menneskeskabte risici og sårbarheder. I stedet for dette udsyn som planlægningsgrundlag for indretningen af et sammenhængende beredskab, fremhæver regeringen ønsket om at forebygge større ulykker og katastrofer.

I stedet for at give et bud på grundstrukturen af et sammenhængende beredskab (*horizontalt og vertikalt*) pointerer regeringen alene nødvendigheden af fleksibilitet og koordination. Men samfundet bliver sorteper, hvis myndigheder på den måde skal komme rendende bag efter og vil have bevillinger til at imødegå nye risici og sårbarheder. For samfundet må indrette sit beredskab efter princippet "at tænke det utænkelige" og på den måde have det sammenhængende beredskab på forhånd fastlagt og øvet i en grundstruktur til understøtning af sammenhængskraften, men samtidig efter princippet om "den lærende organisation".

Det er tankevækkende, at markedsførelsen af stadig

større dele af samfundslivet står højt på ønskelisten, uden at det på forhånd er undersøgt, hvilke ejerskabs- og organisationsformer der bedst tjener samfundets sikkerhed. Det er tankevækkende, at den gode forretning, der er i sikkerhedsbranchen, har gjort Konkurrencestyrelsen til den centrale styrelse. Det ville måske være en idé også at få undersøgt, hvilke ejerskabs- og organisationsformer for vore mange samfundsinstitutioner, der tjener samfundssikkerheden bedst (vand, el, IT, tele, transport, radiofrekvenser).

Når f.eks. Gentofte Kommunes brandvæsen og hjemmeplejens kombinerede vagtcentral hæmmes i at kunne spille sammen med omverdenen, fordi kommunen insisterer på et princip om sikkerhed og interoperabilitet, hvorfor kommer en Beredskabsstyrelse så ikke på banen? Hvorfor er konkurrence-regler vigtigere end befolkningens sikkerhed?

Principper

Ansvarsprincippet, lighedsprincippet og nærhedsprincippet er normalt gældende som grundlag for beredskabets indretning. Et koordinationsansvar findes også, men det fokuseres der ikke på i Danmark, hvor ansvarsprincippet – med baggrund i ministeransvarlighedsloven – indskrænkes til det vertikale sektoransvarsprincip.

Det betyder, at fokus ligger på ministeriernes og styrelsernes initiativer og indbyrdes koordination. Det kunne være understøttende, hvis det

omsættes i en lovgivning, der understøtter helhedsorienterede initiativer for kommunerne. Ja, det kunne måske ligefrem være proaktivt, hvis man gjorde det forebyggende arbejde i kommunerne til hovedhjørnestenen i et beredskabsarbejde. Men det gør man ikke. Regeringens politik indeholder ingen visioner om sammenhængende forebyggelsesplaner for kommunerne. Hvordan er det da, man fra centralt hold vil understøtte udviklingen af en proaktiv beredskabskultur?

Forebyggelse

Regeringen understreger rigtigt, at det er væsentligt, "at de enkelte sektormyndigheder har en beredskabskultur, som er forankret i ledelsen, og som indebærer, at de uopfordret foretager disse vurderinger og forebygger problemerne, før de skal håndteres af indsatsberedskabet og andre afhjælpende beredskaber". Men i en verden, hvor ledelser ofte beklager sig over, at der ikke er tid og råd til udviklingsarbejder, kan man være bekymret for, om der så også er overskud til at tænke i sikkerhed, forebyggelse og beredskab. Regeringen giver sig selv lang line til at foretage en samling af forsvaret og det statslige redningsberedskab indtil 2008. Forhåbningerne om, hvornår ledelserne uopfordret gør vurderinger om forebyggelse, er der klogeligt ikke sat årstal på.

Uagtet regeringen er fikseret på den vertikale sektoransvarlighed, så er det ikke desto mindre kommunalbestyrelserne der iht. lovgivningen skal udarbejde en

beredskabsplan. Det ville være mere i overensstemmelse med regeringens intentioner, om man lovmæssigt tog initiativ til øget anvendelse af risiko- og sårbarhedsanalyser og til, at kommunerne skal udarbejde sammenhængende forebyggelsesplaner (som Sverige). Den planlagte risikobaserede dimensionering af det kommunale redningsberedskab omfatter alene redningsberedskabs opgavefelt!

Beredskabsniveauer

Kommunalreformen skal angiveligt etablere større helhed om kommunen som den primære ramme for varetagelse af bl.a. sikkerhed og tryghed for menneskelig udvikling. Kommunalbestyrelsen vil i samarbejde med borgerne og erhvervslivet have muligheder for med baggrund i lovgivningen at "modellere" i nærområdet. Bolig, arbejde, uddannelse, sociale forhold, sikkerhed mv.

Sker en større ulykke, må kommunen med dens krisestyringsgruppe have lovmæssig sikkerhed for at kunne organisere sig, så den kan disponere sine midler hurtigt og effektivt. I det hele taget bør kommunen – støttet op af lovgivning – igen og igen konfronteres med områdeansvaret. Her bør brug af ordet "forebyggelse" for alvor gives mening og understøttes i lovgivningen. For politi og forsvar gælder andre mere sektor-målrettede erfaringskæder og niveauer.

"Helhedssynet" i regeringens beredskabspolitik rækker således ikke til at tænke kommunernes indsats med og

det efterlader én måbende, at man opretter en national operativ stab uden at gøre rede for, hvad relationen er til den kommunale indsatsleder på skadestedet.

Så lad os få defineret og beskrevet forskellige beredskabsniveauer i en arkitektur, så ansvaret er entydigt defineret, også når det gælder koordinationsansvaret.

Hovedstaden

Med den særlige status som en hovedstad nu engang har som centrum for en række samfundsvigtige funktioner, med et Øresund og med en bro, nybosætning, samfærdsel og i det hele taget med en hel "Øresundsregion" under udvikling og med baggrund i forskellige "kulturer" kan det undre, at politikerne ikke har skønnet det nødvendigt at forholde sig til dette område. Problemer hermed, men også udfordringen, er i øvrigt klart beskrevet i EU-projektet "Sikkerhed og beredskab i Øresundsregionen".

Konklusion

Regeringens politik giver sammen med redegørelsen en fin oversigt over beredskabsområdets mange bestanddele. Sammen med Den nationale Sårbarhedsudredning og et forsvarsforlig, er det et godt afsæt.

Regeringen annoncerer "en lang række konkrete initiativer og tiltag i 2005". Vi venter spændt. Sverige har en Krisberedskabsmyndighed som fremdriftsorganisation på beredskabsområdet. Hvad har Danmark?

Udstyr til: **FØRSTEHJÆLP
GENOPLIVNING
BESKYTTELSE
UNDERVISNING**

OPTI-SAFE

Tlf.: 4614 1050 E-mail: info@opti-safe.dk
www.opti-safe.dk

Hvem vinder? Hele samfundet?

Radiokommunikation tæt på målet? Af Niels Johan Juhl-Nielsen

London katastrofen den 7. juli 2005 har på ny rejst spørgsmålet om radiokommunikation til det samlede beredskab. I 2006 vil et tværministerielt udvalg fremlægge et forslag til et landsdækkende beredskabsnet. Men allerede i oplægget er der grund til at nære bekymring om resultatet. Og det er der mindst tre grunde til:

1. Det ministerielle udvalg har ikke medlemmer, der repræsenterer kommunerne. Hvordan kan man så være sikker på, at et forslag vil indeholde niveauerne skadestad, kommune, region, nationalt niveau.

2. Det fremgår af dokumenter fra Forsvarsministeriet, at radiokommunikationen fungerer i dagligdagen, men vi har problemer, når det drejer sig om katastrofer med flere skadesteder. Men vi behøver en fælles radiokommunikationsplatform til beredskabet, der kan være øvet og velkendt i dagligdagen, og som forudsætning for, at den vil kunne understøtte en effektiv redningsindsats ved både "almindelige" skadesteder og ved katastrofer.

3. Ministeren har begrundet et udvalgsarbejde frem til 2006 med, at markedet skal undersøges. Naturligvis skal der købes "bedst og billigst", men fokus bør være på at få kortlagt, hvad det er for et

"set-up", der skal til for, at vi bedst udnytter radiokommunikationen som et absolut nødvendigt ledelsesværktøj til beredskabet.

Hvor skal vi hen?

Indførelse af Tetra-teknologien forudsætter, at man ved, hvad man vil. Der skal på ledelsesniveau tænkes strategisk, taktisk, finansielt, i ledelse og i brugervenlighed. Vi skal overordnet have en idé om, hvordan man angriber skadestederne i en katastrofe. Hvordan ser den struktur ud, der skal kommunikeres ind i, horisontalt og vertikalt? Hvordan indgår vagtcentraler og alarmcentraler?

Ja, vi må medtænke, hvordan vi vil have, samfundet skal kunne reagere, og hvordan vi vil advare "samfundet" om hændelser og om skadestederne. At man gør sig tanker om, hvilke kommandoer, dataer og informationer, der kan være interessante for ikke blot krisestyringsledelsen, men også for operative enheder (*for-svar, politi, brandvæsen, ambulance, hospital, hjemmepleje, trafik, vejvæsen, kloak, miljø og embedsværket i øvrigt*).

Ud over disse mere direkte strategisk/taktiske overvejelser er der de tekniske. Her er næsten alt muligt. Men nogen skal fastlægge en

strategisk og taktisk ledelsesmæssig beredskabsarkitektur inden teknikerne, regulatorerne og leverandørerne kan tage over. Og ikke omvendt.

Lidt økonomi

Der er også en direkte økonomi at tage hensyn til. For f.eks. teknisk forvaltning og hjemmeplejen i kommunerne vil en Tetra-teknologi have åbenlyse fordele, planlægningsmæssigt, i udførelsen, i rapporteringen. Og så vil man som f.eks. i Gentofte kunne udskifte de dyre GSM-mobiltelefoner med Tetra-terminaler ved at benytte eget fastnets-telefon central - det vil give en klækkelig besparelse.

Sikkerheden

Beskyttelse, sikkerhed og brugervenlighed skal også være i orden. Vi må på forhånd sikre os, at der er interoperabilitet (IOP) og roaming for alle terminalerne og netværk. Men det gælder også om: At sikre sig, at et radiokommunikationsnet ikke bare kan "skydes ned" ved, at en switch eller en eller flere bestemte basisstationer sættes ud af drift. At sikre sig, at der

Fortsætter på side 44

... og så er det vigtigt at sikre, at kommunikationssystemet er robust og kan klare sig i en katastrofe. Det betyder, at der skal være redundans i systemet, så det kan klare sig, hvis nogle af de komponenter i systemet går ned. Det betyder også, at der skal være mulighed for at kommunikere med hinanden, selv hvis man er i forskellige områder. Det betyder, at der skal være roaming i systemet, så man kan kommunikere med hinanden, selv hvis man er i forskellige områder. Det betyder, at der skal være interoperabilitet i systemet, så man kan kommunikere med hinanden, selv hvis man er i forskellige områder.

... og så er det vigtigt at sikre, at kommunikationssystemet er robust og kan klare sig i en katastrofe. Det betyder, at der skal være redundans i systemet, så det kan klare sig, hvis nogle af de komponenter i systemet går ned. Det betyder også, at der skal være mulighed for at kommunikere med hinanden, selv hvis man er i forskellige områder. Det betyder, at der skal være roaming i systemet, så man kan kommunikere med hinanden, selv hvis man er i forskellige områder. Det betyder, at der skal være interoperabilitet i systemet, så man kan kommunikere med hinanden, selv hvis man er i forskellige områder.

STOP TYVEN
-før han stjæler

KC Mærkning & Sikring
Tlf 86 27 37 44 www.kcms.dk

- Tyverimærkning
- Brandbøje/skabe
- Kabelsikringer
- Brændemærkning
- Gravering

rekvirer katalog!

Red liv og værdier med brandsikring det er aldrig for sent...
Ring tlf. 86 22 56 44

Brandsikring af alt - også transportbånd, porte/døre, vinduer osv.
WWW.JSA-BRAND.DK

Fortsat fra side 43 er tilstrækkelig redundancy (ved den rette netværksstruktur, batteri, dual-line mv.) i både infrastruktur og i kontrol, og at der altid er et alternativt Tetra-net, der kan køres parallelt og kan tage over i givet fald. At sikre sig, at brandmanden og politimanden kan have radioterminalen med i en vanskelig situation, hvor den evt. kan tabes, og hvor der skal kunne "gives meddelelser med handskerne og hjelmen på".

Alt dette og mere til skal med som ledelses- og brugerkrav.

Anbefaling

Det siger sig selv, at ingen beredskabsbrugere vil gå i gang med at gøre store investeringer i radiokommunikation, når en statslig rapport om den fremtidige radiokommunikation for beredskabet er på trapperne. Men det tværministerielle udvalg stiller mange brugere i en vanskelig situation, for der er ofte tale om radio-

systemer, som fra starten af ikke kunne samarbejde, og nu næsten bare ikke kan lappes længere. Derfor burde det meldes ud centralt, at lokale investeringer i radiokommunikationen bør være baseret på fuld interoperabilitet, at altså brugere, der ikke kan vente, ikke låser beredskabet fast i proprietære løsninger og derfor lukkede normer, men at investeringer gøres fremtidssikrede og åbne for fremtidig teknologiudvikling og bruger-

krav med indbygget konkurrencemuligheder.

Og inden, der skal kastes yderligere millioner ud til private konsulenter, så må vi definere et kommissorium for deres produkt, hvor der lægges vægt på samfundets sammenhængskraft fra kommune til det nationale niveau, samarbejde mellem de forskellige beredskaber, interoperabilitet, og at der kan kommunikeres med omverdenen.

Fælles radiosystem holder sig til planen

Et fælles digitalt radiosystem, der betyder, at politi, brandvæsen og sygehusheredskab kan kommunikere direkte sammen, er som bekendt et stort ønske i det danske beredskab.

Men en forudsætning for succes, når det indføres, er en større radiodisciplin i beredskabet.

Det peger underdirektør i Beredskabsstyrelsen, Jørgen Holst-Hansen, på i en artikel i Berlingske Tidende 15. juli.

Et fælles radiosystem løser ikke alle problemer, siger han til avisen.

Alle kaster sig over radio-problematikken og tror, at det vil løse alle problemer på et skadested. Tværtimod kan der blive rent kaos, hvis alle pludselig kan tale med alle.

Evalueringen af de fleste større indsatser peger på, at den manglende radiokommunikation er et af de største problemer. Hvert

beredskab har i dag sit eget system og kan kun kommunikere via en central kommandopost.

Det problem vil et fælles system løse, men til gengæld vil det kræve en højere radiodisciplin. Ellers kan situationen blive så kaotisk, at indsatslederen i værste fald mister overblikket.

Allerede i dag peger evalueringer på, at der undervejs i en indsats har været givet for lange eller for korte meldinger eller meldinger uden identifikation, og at og til afbrydes samtaler af en melding, der ikke er nødvendig. Det problem kan ved større indsatser forstærkes af, at der her typisk indsættes personel, der ikke fra hverdagen har rutine i brugen af radioer.

Det kan også give problemer med at forstå en besked eller problemer med, at flere beredskabsfolk bogstavelig talt taler i munden på hinanden. Is

Selv om der er politisk interesse for at få indført et fælles digitalt radiosystem hurtigst muligt, er det næppe sandsynligt, at Christiansborg-politikerne i praksis vil stikke af fra den plan, regeringen har lagt for projektet.

– Regeringens planer om at indføre et nyt landsdækkende radiokommunikationssystem er i fuld gang med at blive realiseret, siger justitsminister Lene Espersen (K).

– Man skal i den forbindelse huske på, at der er tale om et omfattende projekt med mange brugere, og systemet kan ikke anskaffes fra den ene dag til den anden, men jeg er overbevist om – og føler mig helt tryk ved – at det tværministerielle udvalg med Rigspolitiet i formandsstolen nok skal gøre alt for, at den fastlagte tidsplan holdes, så de første radioer i et nyt landsdækkende radiokommunikationssystem for det samlede beredskab i Danmark kan være på gaden allerede i 2007.

Vi er i gang med at realisere planerne om et nyt landsdækkende radiokommunikationssystem, siger Lene Espersen – mange kunne godt tænke sig, at tempoet sættes i vejret.

Radiosystemet er en del af aftalen om forsvarrets ordning fra 2005-2009. Det tværministerielle udvalg, der skal komme med den tekniske løsning af beredskabsmyndighedernes tværsektionelle behov for radiokommunikation, skal udarbejde et oplæg til beslutning til regeringen. Oplægget skal ligge klar i begyndelsen af 2006. Derefter kan implementeringen – herunder anskaffelse af system og terminaler m.v. – indledes, så det nye system kan tages i brug fra 2007.

Det var terror-katastrofen i London, der igen satte fart i debatten om at få radiosystemet hurtigere på banen. bs

EU-projekt anbefaler nedsat et: **Beredskabsråd Øresund**

*Af specialkonsulent
Niels Johan Juhl-Nielsen,
Københavns Kommune*

Vi fik broen over Øresund flot på plads – også med et tilhørende broberedskab. Der blev udviklet visioner om integration og flotte brochurer til hele verden om at overveje at lægge fremtidens virksomheder her – i Øresundsregionen!

Der var mange ting, der lykkedes i de første år efter broen. Et EU-projekt om "Sikkerhed og tryghed i Øresundsregionen" fortæller nu, at der mangler sammenhæng i beredskabet og at der fortsat går en slags "kinesisk mur" ned gennem Øresund, når vi taler om det sammenhængende beredskab.

Projektet

Københavns Kommune og Malmö Kommune var initiativtagere til det nu afsluttede 2½ år lange projekt, der også opnåede deltagelse fra bl.a. Länsstyrelsen i Skåne, Region Skåne, Hovedstadens Udviklingsråd, Landskrona og Roskilde Kommune.

En række delprojekter er nu sammenfattet i en hovedrapport og afleveret tilbage til Øresunds-komiteen, som har bevilget Interreg III midlerne fra EU og som nu skal overveje projektets anbefalinger

(rapporterne kan findes på www.oresund-civilsafety.com).

Først og fremmest foreslås nedsat et Beredskabsråd Øresund med det formål, administrativt at følge med i udviklingen i Øresundsregionen, når det handler om det sammenhængende beredskab. Der

dende karakter, mulighederne for etablering af et fælles informations- og beslutningsstøttesystem og sammenhængen i den overordnede vej-infrastruktur.

Inden for projektet er der også gennemført flere succesfulde arrangementer herunder en øvelse, hvor

beredskaber reduceres til, at hovedvægten i Sverige ligger på et områdeansvar (kommunen og länsstyrelsen på det regionale niveau), mens Danmark har omdannet det generelle ansvarsprincip til et specifikt sektoransvarsprincip. Herved bliver det også tydeligt, at svenskerne ud-

Niels Johan Juul Nielsen

foreslås bl.a. afholdt en årlig konference for at understøtte beredskabsnetværkene i regionen og for – bl.a. i lyset af den sikkerhedspolitiske situation – at drøfte forskellige forhold vedrørende udviklingen af beredskabet.

De tilgrundliggende projekter omfatter en kortlægning af de sidste ti års hændelser i regionen, der har haft grænseoverskri-

den nyeste teknik indenfor Geografisk Informations System (GIS) blev brugt. Ligeledes er der i samarbejde mellem brandvæsenerne fra Roskilde og Landskrona udviklet et GIS – baseret hjælpemiddel til planlægning og indsats.

To beredskabskulturer

Ind til benet kan forskellene mellem vore to landes

nævner "kommunen" som grundenheden i beredskabet med sammenhængende kommunale forebyggelsesplaner og med nedsættelse af et lovbasert kommunalt kriseledelsesudvalg i tilfælde af en større ulykke.

Anderledes formuleret kan man sige, at det svenske beredskab lægger op til et proaktivt, nedefra byggende, politisk baseret

beredskab. Heroverfor er det danske reaktivt, oppefra styrende med politiet som den koordinerende part. Forskellene mellem landenes arkitektur kan også beskrives i skematisk form.

I Sverige er den civile sektors beredskab organiseret både horisontalt og vertikalt. For det geografiske område "kommune" skal hver kommunestyrelse udarbejde samlede risikoanalyser og – som nævnt – sammenhængende kommunale forebyggelsesplaner. Risikoanalyserne fra kommunerne ligger herefter til grund for næste niveau, nemlig länsstyrelsernes samlede risikoanalyser. På nationalt plan hviler risikoanalyserne på de regionale analyser og den nationale temagruppe "Områdevis samordning, samvirke og information" skal omdannes til at bestå af samtlige länsstyrelser samt Krisberedskapsmyndigheten under navnet "Geografisk områdeansvar".

Kommunale risikoanalyser er i Danmark et nyt fænomen. Tidligere skulle beredskaberne være baseret på befolkningsantallet, men for fremtiden skal kommunerne udarbejde en risikobaseret dimensionering af de kommunale redningsberedskaber. Men bemærk, at det alene omfatter redningstjenesten.

Sammenlignet med det svenske beredskab, springer endvidere følgende forhold i øjnene vedrørende det danske beredskab: som følge af ministeransvarlighedsloven og ministeransvarlighedsloven indtager styrelser en ledende vertikal rolle med politiet som den koordinerende

part, kommunerne i Danmark har udliciteret en del af rednings- og ambulancetjenesten til en privat entreprenør og i Danmark interesserer Kommunernes Landsforening sig ikke for beredskab, når man lige ser bort fra overenskomstspørgsmål.

Ulykker på Øresund

I tilknytning til EU-projektet blev også forholdene på Øresund kortlagt i tilfælde af en større hændelse, hvor der vil blive behov for omfattende ressourcer. I en arbejdsgruppe deltog en lang række repræsentanter for involverede aktører i tilfælde af en omfattende hændelse på Øresund. Efter en møderække enedes man om, at der for det sammenhængende beredskab på Øresund er behov for:

- At de to landes regelværk klargøres for beredskabet i regionen,
- At der udarbejdes en samlet ressourceoversigt
- At beredskabsarkitekturen og kommandovejene klargøres nu forud for "katastrofen" og ikke bagefter
- At det sammenhængende beredskab øves.

Anbefalingerne blev fremsendt til Forsvarsministeriet, som dog endnu ikke har svaret.

Kan et beredskab organisere så opdelt og fragmenteret, at der ikke er plads til "forebyggelse"? Er livet blevet for kort til beredskab?

Mange spørgsmål om sikkerhed, tryghed og beredskab for udviklingen af regionen trænger sig således på. Netop fordi vi har med to beredskabskultu-

rer at gøre, vil det være hensigtsmæssigt, at der skabes forståelse herfor i "fredstid". Et "Beredskabsråd Øresund" kunne bl.a. være fremdriftsorganisation for udbredelse af en sådan forståelse.

Læs hovedrapporten "Sikkerhed og beredskab i resundsregionen" med bilag på www.oresund-civilsafety.com

(Foto: BrigadePhoto)

**Det politiske vindue udgår
desværre i dette nummer**